

D ů v o d y :

Dovolací rekurent má za to, že byl oprávněn jako úpadce k rekursu proti usnesení konkursního komisaře proto, poněvadž se usnesení týkalo nemovitostí z konkursní podstaty vyloučených, což odvozuje z toho, že byly státem zabráný. Úpadci přísluší ovšem opravné prostředky proti soudním rozhodnutím, jež se netýkají věci do konkursní podstaty patřící, nýbrž věcí, jež jsou zůstaveny volnému nakládání úpadci, avšak zabrané nemovitosti nejsou ani z exekuce vyloučeny, ano lze na ně vésti neobmezeně exekuci podle § 8 zábor. zákona čís. 215/19 sb. z. a n. vnučenou správou a i exekuci dražbou lze vésti se svolením Státního pozemkového úřadu, ani nemají zákony o pozemkové reformě ustanovení, že se zabrané nemovitosti vylučují z konkursní podstaty a ponechávají se volnému nakládání úpadci a jsou proto podle § 3 konk. ř. čís. 64/31 sb. z. a n. součástí konkursní podstaty. Nepřísluší proto podle ustálené judikatury úpadci právo k rekursu proti usnesení konkursního komisaře o zpeněžení nemovitostí patřících do konkursní podstaty, jak dovolací rekurent i sám připouští a byl proto rekursním soudem právem rekurs odmítnut. Lze proto rekurs úpadcův považovati jen za oznámení překážek proti zcizení zabraných nemovitostí, k němuž jest oprávněn každý, i úpadce, poněvadž k překážkám těm jest přihlížeti z úřadu při řešení otázky, zda zpeněžení jest přípustné. V rekursním řízení nelze však ani k onomu oznámení přihlížeti, poněvadž rekursní soud nemůže vůbec věcně rozhodovati na základě nepřipustného opravného prostředku (rozhodnutí čís. 7074 sb. n. s.).

Čís. 13803.

V advokátském sporu může uzavřítí soudní smír před sborovým soudem jen advokát jménem strany.

(Rozh. ze dne 27. září 1934, R I 904/34.)

Dr. L. byl ustanoven zástupcem chudých Václavu K-ovi v jeho sporu s cukrovarem v L. Návrhu Dr. L-a, by byl zproštěn zastupování žalobce podle čl. XXXIII. uv. zák. k c. ř. s. soud první stolice vyhověl. D ů v o d y: Žalobce Václav K. chce proti cukrovaru uplatňovati nárok, který již jednou byl předmětem sporu. Dne 14. ledna 1933 uzavřely strany smír: »Žalovaná firma cukrovar v L. se zavazuje žalobci Václavu K-ovi ze zažalovaného poměru jednou pro vždy na úplné vyrovnání všech nároků zaplatiti pro minulost a budoucnost Kč 1.600— do 14 dnů pod exekuci.« Tímto smírem jest spor jednou pro vždy vyrovnán a po druhé z tohoto důvodu žalovati nelze. Bylo proto návrhu na zproštění zřízeného zástupce chudých vyhověti. I když žalobce tvrdí, že při uzavírání smíru byl nepřičetným, nemění to nic na věci, neboť byl zastoupen zástupcem a, že by tento byl nepřičetný, se netvrdí. Rekursní soud zamítl návrh Dr. L-a. D ů v o d y: Prvý soud vyhověl žádosti Dr. L-a z důvodu jím uvedeného a dodal, že i když Václav K. tvrdí, že při uzavírání smíru byl nepřičetný, nemění to nic na věci, neboť byl zástupcem zastoupen a, že by tento byl nepřičetným, se netvrdí.

Soud rekursní má za to, že nelze v souzeném případě předem říci, že domáhání se práva jeví se býti svévolným nebo marným, neboť příznivý výsledek sporu závisí na tom, zda se podaří stěžovateli dokázat, že v době smíru byl nepřičetným. O této otázce nelze předem spolehlivý úsudek pronést a proto neprávem první soud Dr. L-a zprostil zastupování.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Soudní smír ze dne 14. ledna 1933 č. j. Ck II 265/32-10, uzavřený před krajským soudem v M., se stal ve sporu advokátském, v němž podle § 27 c. ř. s. musí procesní úkony vykonávat advokát, nikoliv strana, a procesní úkony zmocněným advokátem předsevzaté mají podle § 34 první věta c. ř. s. proti odpůrci též účinek, jako by je strana sama byla předsevzala. Může proto v advokátském sporu uzavřít soudní smír před sborovým soudem jen advokát jménem strany a byl tudíž soudní smír před krajským soudem v M. uzavřen procesním zmocněncem Václava K-a, třebaže byl přítomen a smír spolupodepsal. Nezáleží proto na tom, zda strana sama, Václav K., spolupodepsal smír v nepřičetnosti vzniklé prý dlouhým předcházejícím jednáním, nýbrž záleží na tom, zda jeho procesní zmocněnec projevil zákonným způsobem souhlas se smírem a to se stalo, neboť zákonný obsah plné moci nebyl způsobem § 32 c. ř. s. odpovídajícím obmezen. Bylo proto domáhání se neúčinnosti soudního smíru z důvodu nepřičetnosti Václava K-a při uzavření smíru marným a právem žádá dovolací rekurent podle čl. XXXIII. uvoz. zák. k c. ř. s. jako advokát chudé strany o zproštění ze zastupování Václava K-a.

Čís. 13804.

Zákon o základních ustanoveních soudního řízení nesporného ze dne 19. června 1931, čís. 100 sb. z. a n.

Do usnesení nařizujícího zajišťovací opatření není opravného prostředku, i když bylo vydáno ve formě usnesení povolujícího exekuci.

(Rozh. ze dne 27. září 1934, R I 1033/34.)

R e k u r s n í s o u d povolil v opatrovnické věci nezl. manželských dětí exekuci k zajištění pohledávek na výživném proti otcovskému dědu dětí.

N e j v y š š í s o u d odmítl rekurs otcovského děda.

D ů v o d y:

Jde o zajišťovací opatření vydané rekursním soudem po rozumu § 50 (3) zákona ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n., když byl proti prvním soudem povolujícímu usnesení stanovícímu vyživovací povinnost dovolacího rekurenta po rozumu § 143 obč. zák., podán rekurs (sb. n. s. čís. 11.900). Proti usnesení nařizujícímu takového zajišťovací opatření není však podle § 50 (4) cit. zák. dopuštěn opravný prostředek.